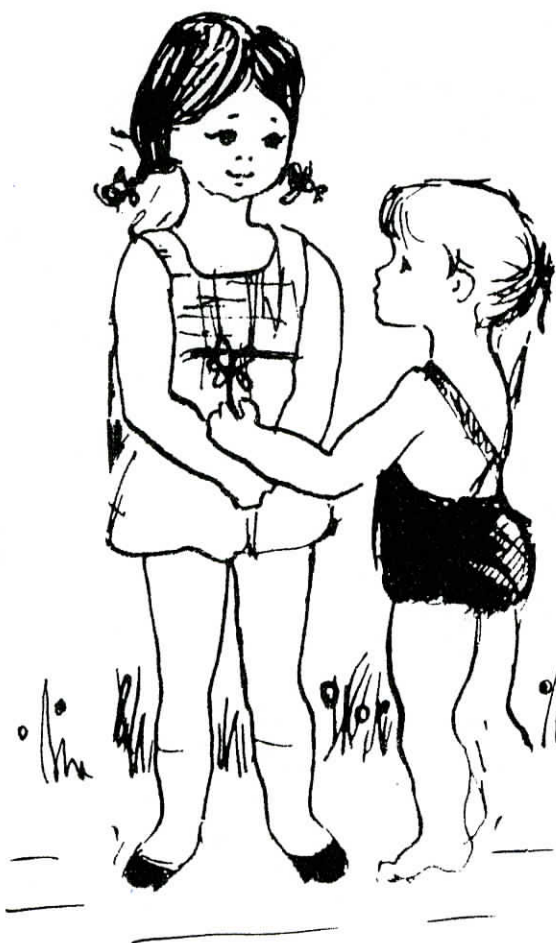

פֶּלֶאָה תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז
 תִּלְחֹז יִלְחֹז יִלְחֹז
 תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז
 תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז
 תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז

תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז
 תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז תִּלְחֹז

בתרבות

מהנעשה

לסג' , איירין ש' , בוב ה' , ג'ק ב"נ , יעל נ' ,
לוי ג' ושוש וזמי בן-צבי

ביום ו' 16.6.95

בשעה: 21:15

בחדר-אוכל

כולם מוזמנים לערב נוסטלגיה והדבה שירים אהובים

עם: עמוס , נמרוד ועירית
(מקיבוצים שונים)

הלין ופס

קונצרט תלמידי נגינה

קונצרט הסיום של תלמידי הנגינה שלנו יתקיים:

ביום שני 19.6

בשעה 17:30

במועדון

כל ציבור ההורים, הסבים, האחים והאחיות
וכל האוהדים והמעריצים - מוזמן!

* כיבוד מובטח

להתראות

צוות מוסיקה

מסיבת
יום-הולדת

70

מזל טוב... מזל טוב...

ימי * הולדת
זזזזזזזזזזזזזז

18.6 גבי אורן
שוני ואלך

19.6 דד קולינס

20.6 אנג'י קוניגס
נדב סלע

21.6 רודה גולדמן
אורה ליבוביץ (בן-צבי)
יורם מסר

22.6 אורן מנדג'גורסקי
לידיה בן-נתן
אורלי המאירי (נכדה)

23.6 אדם מדר

24.6 רות נאי

ימי * כישואין
זזזזזזזזזזזזזז

21.6 מעין ודודו פלמה

22.6 פנינה ואורי גולן
נורית וגבי אורן
הלן ואד טלברג
תמר ואילן המאירי

לקראת שיפוע בית-יונתן

בשבוע הבא תגיע לכפר-הנשיא האדריכלית סנדרה מ"א-ב' תכנון", על מנת לשמוע את הצעותינו ובקשותינו לגבי תכנית שיפוע בית-יונתן.

התוספת לבנין תכיל ששה חדרים עם שרותים והבית הקיים יהפוך לחדרי ספח שונים: חדר אחות, תרופות, חדר אוכל ומטבחון, מחסן כלים ועוד. תיכנון הבית צמוד לדרישות מסוימות של משרד-הבריאות, אך גם לנו הזכות לקבוע את מראהו.

הנקודה האחרונה הזאת חשובה לכל מי שמתעניין בנושא או אדריכל בנפשו, לבוא ולהציע שיפורים למיניהם, כי כעת הזמן לדבר על כך. אחרי שתשורטט התכנית על פי הדרישות והבקשות לשינויים, נחתום עליה וניגש לשלבי ההכנה לבניה, דבר שיקח כחודשיים ימים. המטרה להתחיל לבנות באמצע הקיץ.

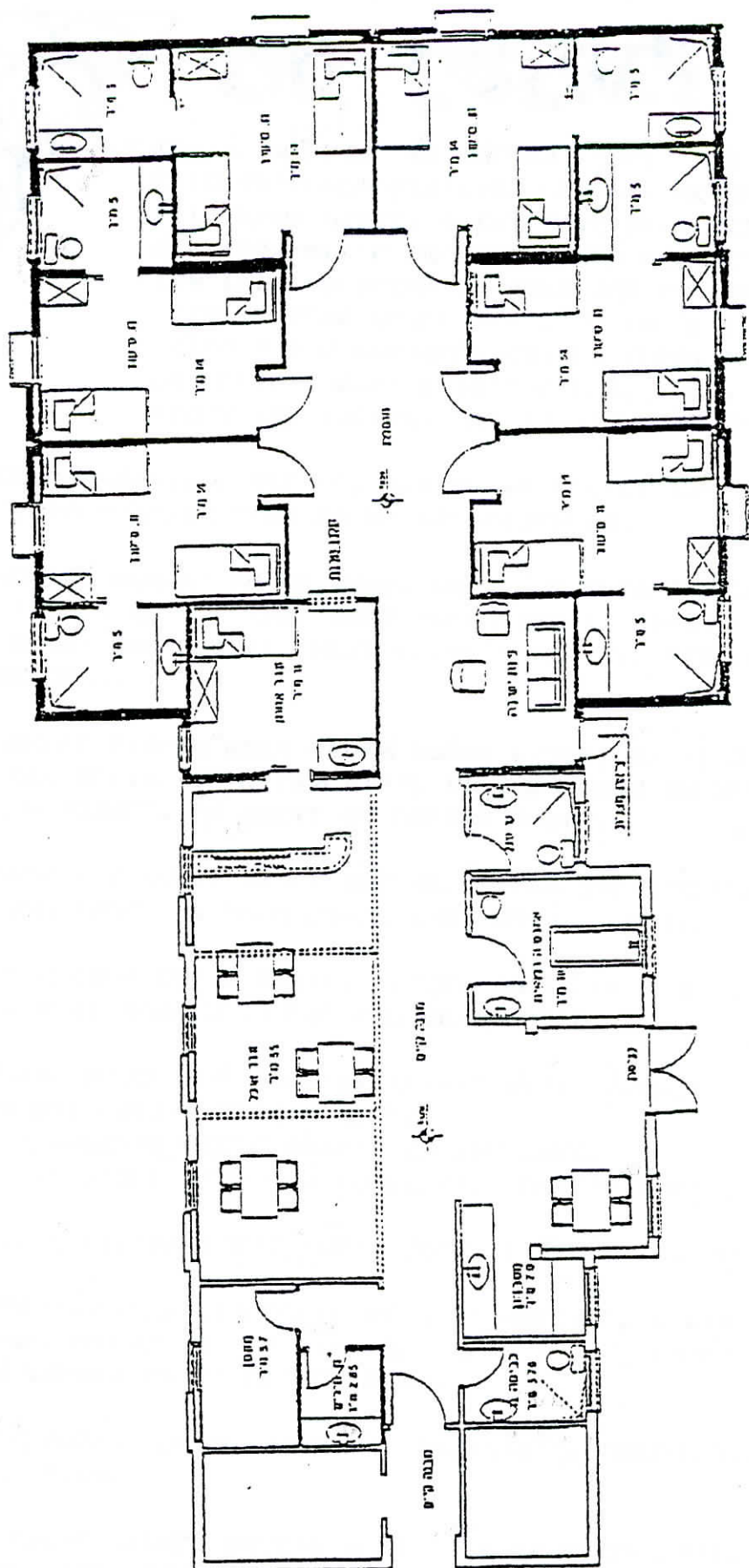
לדאבוננו ייגדעו רוב עצי הקזוארינות מהדשא מול הבית של בוב ויניו. חברים, ראו עצמכם מוזמנים לפנות עם שאלות, רעיונות והצעות אל: רחל ג'קסון, יעל ש', אלק.

יעל שפרונג

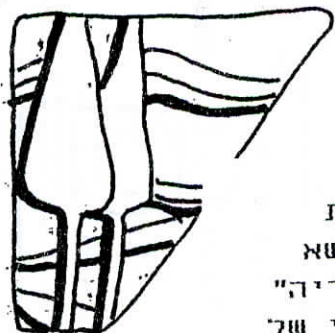
המסך

2
48.5.61
22

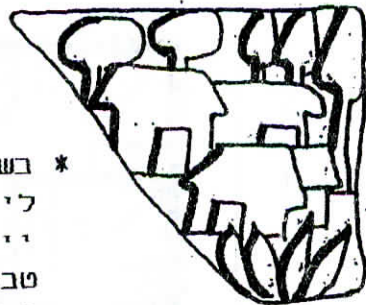
— 11.10.07 42
— 11.10.07 42

[illegible]

שרטוט ראשון. המהווה בסיס לתכנית הבית.

מה נשמע?

* בשבוע שעבר כל עובדות הגיל-הדרך יצאו ליום למידה/כייף/גיבוש. הן למדו על הכנת יין לקראת הבציר, קיבלו סיור מודרך בנושא טבע ומזג-אוויר ועברו השתלמות קצרה ב"גדיה" (לא ברפת עם פרות) זה משהו הקשור לגידולי של ילדים לרכישת בטחון וכו'. לסיום הן רחצו בכנרת "לאור השקיעה". כמובן, באותו הזמן בכל בתי-הילדים עבדו צוותים שונים, למשל, בפעוטון נרקיס אסף וארנולד העבירו יום כייף לילדים.

* בערב שבת מקהלת-הגליל-העליון, הנעימה את אזנינו בשירה יפיפיה. יש לציין את הנציגות המכובדת של כפר-הנשיא שם.

* בפעם האחרונה שכתבתי את מה נשמע, כתבתי על מצלמות ה-BBC אשר רדפו אחרינו ונכנסו לחיינו למשך מספר ימים. עכשיו, ראינו את ה"פרי" כבר מספר פעמים. שמעתי שגם אנשינו באנגליה ראו את השידור "במקרה" לגמרי. אנחנו עדיין על המפה.

* בתלתון-הבוגר מוסרים שהבז שנמצא במפעל בזמנו, עדיין חי וקיים, ויש לזה הוכחות בכל פינות הבית. הוא עדיין לא למד לעשות את צרכיו במקום אחד. בקרוב הוא ישוחרר. כל הכבוד על הטיפול המסור.

* השבוע הגיל-הדרך נפרדו מצילה מסר אשר נוסעת לאנגליה לתקופת מה. צילה, המון הצלחה ותמיד יש מקום בפעוטונים כשתחליטי לחזור.

* ילדי הגנים נסעו לטיול לחצור, וביקרו במערת חוּנִי ה-.... לפי דברי הדר: ה"מעדר". מעוז סיפר שהוא ראה איש עתיק, עתיק... .

* אם לאחרונה ראיתם בחור עם שיער בלונדי ארוך, מסתובב ברחבי הקיבוץ, הרי זה עדי סימונס שהגיע לביקור מולדת. גם שמוליק אפשטיין וקרית מבקרים לתקופה קצרה. נאחל לכולכם ביקור כייף לכם ולמשפחות. ברוכים הבאים.

* "רותי-תותי" הופיעה ביריד ספרים בק"ש ומי ישב בקהל אם לא נשיא המדינה?

* בוב הקדיש לאחרונה, לוח בחלון של סידור-העבודה, כ"לוח-מכרזים", לעבודות שונות במשק ומחוצה לו. אז, כשאתם עוברים באזור, תעצרו ושימו לב. אולי זאת תהיה למישהו תחילת קריירה חדשה.

* נורמן ברוך התחיל בחפיפה עם שמעון באקונומיה. בהצלחה לאקונום הנכנס ולאקונום היוצא.

* נמסר לי ממקור מוסמך, שהכביש החדש יגיע עד לכפר-הנשיא. בינתיים עובדים בקצב רצחני ואני מקווה שבקרוב כבר ניסע על כביש חדש בלי כל האבק מהדחפורים. מי יודע, אולי יום אחד ישימו רמזור בצומת טובא?

המשך....

" מה-נשמע " ... המשך

* במפעל, באזור המשרד של שבי, מתחילה עבודת שיפוץ. מומלץ לא להסתובב שם בזמן הקרוב (במיוחד ילדים).

* בשעה טובה, התחילו במילוי ה"בור" באולם דדו. למי שלא יודע, יש צוות שנלחם כבר מעל לשנתיים כדי להכניס את שאר הכסאות לשם. הרבה מאוד אמנים לא מוכנים להופיע בפני "בור-ריק". רק לאחר ה"מילוי" נוכל להתחיל להפעיל את האולם כמו שצריך. הרעיון הוא להביא הופעה אחת לחודש לפחות (דרך המועצה) ואז יגיעו אנשים מבחוץ ובמשך הזמן האולם יוכל להפוך לענף מרוויה.

* ילדי בר-המצווה סיימו השבוע את המשימות, במשימת "שמירה", על ידי סיור ג'יפים באזור. וכשחזרו (בערך בחצות), חיכו להם ההורים במרפסת חד"א עם ארוחה כיד המלך. היה מאוד נחמד לראות את הפרצופים המופתעים (הכל מתועד בוידאו). עכשיו רק נשארה ההצגה ב-14.7 בניצוחה של שרה'לה מרקוסון.

* אני רוצה לסיים את הטור במשהו שאני מאוד גאה בו וגם משפחת עמר: לפני זמן מה, פירסמו בכל אזור הצפון שיש תחרות "ציור-פוסטר" בנושא נוער נגד סמים. כל בתי הספר היו שותפים והרבה מאוד תלמידים ציירו. היום (יום ג'), שמענו שציורה של קרין עמר זכה. באמת כל הכבוד. אני מקווה שבקרוב נוכל לפרסם ב"דברי" את הציור.

אז לכל הלא מרגישים טוב - תרגישו טוב.

ולכל כולם

שבת שלום

דינה בידק

תוספת - הידעתם שבמשחקי 'הפועל' הנערכים השבוע יש לנו שני נציגים? נמרוד פלמה (בענף השחייה כמובן)

ואור אורן, המתמודד בענפי האתליטיקה הקלה.
נקווה להביא לכם פרטים נוספים בשבוע הבא.

צחוק בצד

חבל שאינני ציירת - אילו קרקטורות נהדרות הייתי יכולה ליצור מצירופים מעניינים בלוח-המודעות: לדוגמא: בלוח-תרבות -

א) הקרנת יומן "על-האצבע" בשעה
הנושא: העזיבה בקיבוצים.

ובסמיכות לנ"ל

ב) מסיבת יום-הולדת משותפת לבני ה-70 .

הריני מודעה קבל עם ועדה, בשם גילאי ה-70 +/- :-
אנחנו מתכוונים להישאר!!

אנגה

???

קטע קצר זה הינו לא מדור "אבד לי" רגיל - זה יותר מזה ובעיני בני יואב הרבה יותר מזה.

באופן שיטתי לחלוטין, נלקחים צעצועים מפתח ביתי. זהו לא סוד שאני גרה קרוב לדרך ראשית ממדרכות הקיבוץ וקרוב לדשא גדול ומקסים - ביתי הוא אמנם מבצרי, אך לנוחות ילדי וגם לרשותם של ילדי השכונה המקסימים שלנו - מונח סל גדול במרפסת ובו מגוון של משחקים, שהידלדל באופן מבהיל בשבועות האחרונים - זה מעליב ומשפיל ומבזה אותי אישית שלוקחים משלנו - וממילא ללא רשות - אבל העיקר שלא מחזירים. בכל יום עוד משהו חסר ושום דבר לא חוזר. מה זה פה-שלי שלך? שלך שלך? אני רותחת מכעס - שיקחו ממני מה שיקחו - אסתדר - לא חוכמה לקחת מהבן שלי או מכל ילד אחר. ותחשבו על זה.....

הדסה

חלוצה בפנסיה

המכתב הבא התקבל השבוע אצל המזכירה:

א.נ.

כשצפיתי במשדר על הקיבוץ שלך אתמול ב-BBC חזרו אלי זכרונות מתקופת שהייתי שם בשנת 1958\59. כמובן, שהתקדמתם מאוד מאז. סירות הקטראפט, חדר האוכל המרשים. אין סימן לבית היציקה, טרקטורים, בתי ילדים, כבשים, שדות. אולי יש לך חוברת מידע בנושא הלינה הכפרית? האם אתם מלינים אורחים, או שיש לכם גם מסעדה?

איחולי הכנים לעתיד טוב על רמת הגולן היפה * חשבתי שאתם מייצרים צעצועי 'גמדא'. אני עצמי עבדתי תקופה במכבסה, וקטפתי ענבים ותפוחים, ועבדתי גם בשדה. בזכרוני אני רואה דלתות רשת כדי למנע כניסת זבובים לחדר האוכל - וסירים מסתובבים על ציר מפלדה בלתי מחלידה, ומתחתם רשת להעביר עודפי מים להשקיה. בצריפים לא חסרו פרעושים, ובמקלחת הציבורית היו פתחי הצצה מצד הבנים. בליל שבת היו סרטים וריקודים. אצפה לתשובתך בעניין.

דרך אגב, יש לי קרובים בכינרת, שנמצאים שם מאז ימי החלוצים.

שלום,

(Mrs.) H. Labelter

* הזיזה אותנו קצת מזרחה - אין דבר

** אולי עכשיו תאמינו לכל הסיפורים של הותיקים? (המערכת)

א. אולם

אינני מנהיגה גדולה, אבל יש לי את היכולת לדחוף עניין עד הסוף. לאורך שלוש השנים האחרונות, התנהל מו"מ בנושא הוספת כסאות בשטח שבין הבמה וקהל הצופים. אני מביאה כאן סיכום של העבודות שבוצעו במשך שבע השנים מאז הופעל האולם.

בשנת 1987, נפתח האולם רשמית. אך מחוסר אמצעים לא הסתיימו הסידורים הנחוצים. מאז הוקצב כל שנה סכום של 2,000 ש"ח לכיסוי אחזקת האולם. השנה הוקצבו 2,000 ש"ח נוספים כדי לבצע ריסוס נגד אש במרבדים. למרות החיסרון באמצעים, נתווספו פריטים רבים הנחוצים לניהול התקין של התיאטרון - על ידי החלפות, תרומות וגם תוצרת עצמית. מיכל המאירי ודו"ר ג'קסון, תפרו את כל הוילונות. הפסנתר נתרם על ידי אביה של שרה דבולט. הכיסויים לפסנתר הוכנו על ידי בתיה דיינס ואירין שיין.

השטח מתחת לבמה הועבר לערוץ הפנימי, ללוח-האלקטרוני ולחדרי חירום ועזרה ראשונה. בתמורה, הוקמו קירות ודלתות לחדרי-הלבשה, איכסון, "זיג-בוקס" וגם שרותים וחדר רחצה. אין עדיין רצפות, התקרה חסרה, הדלתות ללא צבע וסידורי החשמל והאינסטלציה ברמה מינימלית. גם שטח הבמה עדיין לא הגיע לרמה מקצועית, ואנחנו מקווים לבצע שלב זה בעתיד הלא רחוק.

דרכים לשיפור הרמה:

1. אנחנו מנצלים מתקנים שונים שהוכנו במקור לחתונות, חגיגות בר-מצווה וכו'.

2. התשלומים על אירוח התזמורת בלינה-הכפרית (שהועברו לאולם) ועל השימוש באולם על ידי התזמורת - איפשרו לנו לרכוש שני זרקורים. חלק מהציוד מחכה לחשמלאי מומחה שיבוא להתקין אותו.

כדי שתבינו -מכל הצרכים לשיפור האולם - התקנת הכסאות היה החשוב מכולם. גם כדי להוסיף מקומות ישיבה, אבל בעיקר כדי לסגור את התהום שהיתה קיימת בין הבמה לקהל. אמנים רבים סירבו להופיע כאן, כי הרגישו שחסר להם הקשר הבלתי אמצעי עם הקהל. כמו כן תבטל התוספת את הצורך בישיבה במדרגות (דבר האסור מטעמי בטיחות בלאו הכי).

עם השלמת התיקונים, תשלם המועצה-האזורית, שכר-שימוש עבור כל מופע שיאודגן מטעמה. הם מעוניינים מאד להשתמש באולם שלנו, שהוא אחד האולמות הטובים ביותר באזור - אם לא בארץ כולה.

השינויים יאפשרו לנו מצד אחד לארח כנסים, חזרות של להקות וכדומה, ומצד שני להזמין הופעות אינטימיות, שלא התאימו לנו עד עכשיו.

אחרי שלוש שנים של דיונים עם גורמים רבים, התחלנו בשעה טובה בעבודה, להתקנת הכסאות החדשים. הכוונה לסיים אותה לפני תאריך בר-המצווה באמצע יולי. בהצלחה.

רות נאי

מנהלת במה ובית - אולם דדו

מה מצב המזוודות?

מלבד קריאת "הידד" שהושמעה ע"י אנשי השינוי אחרי ההצבעה שהיתה על שני המודלים, איש לא התייחס לאחת התופעות המעניינות שנתגלתה כתוצאה מההצבעה. עשרים ותשעה (29) חברים הצביעו בעד מודל "שנת-חופש" שהוא מודל אנטי-קיבוצי בעליל. מסתבר שיש ארבע-עשרה משפחות ובודד אחד שלא רוצים קיבוץ אפילו בגירסה האומללה של המודל-התקציבי. האם הצבעתם מסמנת משאלת לב בלבד או הזהרה שהוציאו את המזוודות מהבויידעם ואם תזדמן להם הצעה מפתה הם ימלאו אותן ויעופו לגן עדן של ראש פנה או מטולה? מתחזק החשש שבין מצביעים אלה נמנים חברים שעובדים בחוץ ובשלב זה מביאים משכורת טובה הביתה, אולי אלה שכבר לא צריכים לדאוג לחינוך ילדים בגילאי בית הספר (פריט יקר במאזן כל משפחה) וכאלה שיש להם מקורות חוץ. אילו השערות בלבד ותוצאה של אי-הודאות שהצבעה זאת יצרה. עמדת טור זה ברורה: אין לנו ויכוח עם מי שאומר "אני לא רוצה קיבוץ" ומתישב במקום אחר. הויכוח הוא עם אלה שחיים כאן "על תנאי": אם תתנו לי מה שאני רוצה, אשאר (עד להופעת המשרה בעלת המשכורת המפתה). שכר/תקציב דיפרנציאלי לא יספק אותם. מדינאי אנגלי אמר פעם "לכל האנשים האלה יש מחיר משלהם".

הצעת הפנסיה לחברים שעובדים במפעל

נאמר באסיפה וצריכים להדגיש את זה שלהבטיח שמתן זכויות פנסיה לחברים שעובדים במפעל יגביר את הסכומים שמשקיעים בפנסיות של חברים אחרים מבלי לנקוט במספרים או לפחות בסדר גודל הוא כמו להגיד "מחר יהיה מזג אוויר". אי אפשר להחליט על בסיס זה.

להביא את ההצעה הזאת כפתרון לבעית כוח האדם - חברי קבוץ שעובדים או לא עובדים במפעל, זאת אשליה. למפעל יש בעיות ניהול שננסה להתייחס אליהן במקום אחר ופתרון לא יימצא בהבטחת פנסיה. אם המפעל לא יוכל להבטיח פנסיה יותר גדולה מאשר מפעל X בתפן או חברה Y בפארק התעשייה של תל-חי, ההצעה לא תפסיק את יציאת החברים מהמפעל ואי יכולתנו לשכנע צעירים שלא אסון גדול ללבוש בגדי עבודה וללכלך את הידיים. מי שמבטיחים לו בחוץ אוטו צמוד (הוצאות על חשבון המעביד), אש"ל, ונסיעות לחו"ל עם האשה או המזכירה, לא יתפתה לשוב הביתה למפעל קבוצי ולו המוצלח ביותר. כל מי שקורא ספרות מקצועית כלשהי, יודע שלא השכר חשוב להרבה אנשים, כל עוד הם יכולים להבטיח דמת חיים נאותה לבני ביתם, מה שקובע הוא הסיפוק בעבודה, האפשרות להשתלם, הרגשת ההצלחה של צוות מלוכד. הגיע הזמן שנתייחס לבעיות קיומיות מבלי לעטוף אותן במלבושי סרק.

סילוף המצב הקיים

באספה שהיתה לפני ההצבעה על שני מודלים של שינוי, אמר יוסי כץ שהשוויון בקבוץ מת ושערבות הדדית או עזרה הדדית לא קיימת עוד. קביעות אלו יחד עם צעקת ברוך כהן: "האניה שוקעת! לסירות ההצלה!!!" הם עוד סימן שחלק מצעירינו (יחסית) חושבים בדיעה המתעלמת מהעובדות.

קיבוץ זה הצטיין בקליטת משפחות חד הוריות. טיפול בלי חשבונות בחברים חולים, השקעת משאבים בחינוך מיוחד לילדים בעלי צרכים שונים ומיוחדים מבלי לעשות חשבונות. מעולם לא דאגנו רק למשפחות מיוחדות ומאידך לא התעלמנו מצורכי משפחות של "פשוטי העם". קשה להאמין שבישוב הקהילתי

בינינו לבין עצמנו" ... המשך

המיוחל יתיחסו כך. בעולם ה"נורמלי" יש סדר עדיפויות. אני ובני ביתי קודם : אחרי זה בני המשפחה : החברים ובסוף שאיני סובל אם כי מוטב שהרשות המוניציפלית תדאג לאלה (אני משלם מסים!!).

ובאשר לשוויון, הדברים שיוסי ושותפיו דוגלים בהם לא יקזזו באי שוויון הכלכלי הקיים - זאת לא המטרה של תקציב דיפרנציאלי, הפרדת העסק מהחברה, מרכזי רווח והפרטת תקציבים. המטרה הלא מוצהרת אך הקיימת היא לרכז את מקומות הכוח בידי מעטים בתנאי שהמחיר הוא מספיק גבוה. השוויון שהיה בקבוץ היה שוויון ערך העבודה, שוויון הזדמנות, ושוויון חברתי. דברים אלה נעלמים מפני שה"מצוינים" רוצים לחלק עוגה מוגבלת בגודלה בצורה המעדיפה אותם.

פכים קטנים

* לפני כמה ימים ראינו את מטפלות הגיל-הרך יוצאות ליום כייף. כל הכבוד היו כחמש חברות קיבוץ וכחמש עשרה מטפלות שכירות. זה מה שאנו רוצים?

* דליה בוסקילה שכיכבה בסרט ה-BBC ציינה שמכיתה של 20 בני קבוץ, נשארו בכפר הנשיא רק חמישה. היא שכחה להוסיף שרוב אלה שעזבו מכיתתה יצאו את הקבוץ לפני המשבר הכלכלי בזמן שהקבוץ היה של פעם.

*

(1) מי שצופה בתוכניות ה-BBC לומד על העולם החיצוני (הטוב) בעל כורחו. בסינגפור הבעיה המתאימה היא בעית האוכלוסיה המזדקנת. הממשלה עודדה הקטנת גודל המשפחה, הרפואה המודרנית הגדילה את תוחלת החיים ובמדינה קפיטליסטית אין הממשלה חפצה לתמוך בזקנים. הבעיה לובשת צורה עוד יותר קשה לאור העובדה שהרבה צעירים לא רוצים לתמוך בהוריהם.

(2) בעידן של מרגרט ת'אצ'ר, היא הבטיחה לכל אנגלי שיוכל לרכוש את ביתו, בית חלומותיו. רבים האמינו לה וקנו בתים בעזרת משכנתא. כיום הטובים נאלצים עקב מבצעי יעילות של מפעלים לצאת לפנסיה מוקדמת. הם לא מסוגלים להחזיר את המשכנתא ולא את הריבית השוטפת. עומדים בפני בעיה של מחוסרי בתים (הומלס בעברית תנ"כית) מהמעמד הבינוני. יש לקוות שזה לא יקרה לדיירי מטולה או ראש-פנה.

* נניח שכולם יקומו מחר וירוצו לעבוד במפעל. מי יעבוד בשרותים או בחקלאות שלא יוכלו להבטיח פנסיות גדולות (הכל צמוד למשכורת שוק הרי)? סליחה, שכחנו - ניקח שכירים.

* כמה עלה לנו התענוג של עבודת צוות ה"סובארו"-שינוי-היגוי? בתקופה של צמצומים היינו צריכים לפחות לשמוע שזה לא עלה לנו כלום. אולי אנחנו תמימים! צוות החוברת הכחולה לא קיבל כלום ולא הוציא כלום.

* נפגשו נציגים של 100 (!) קבוצים לשמוע הרצאת מומחה על איך סידרו הבנקים את הקבוצים. למה לא היה נציג אחד משלנו שם לפחות לשמוע? קרא בטור זה בקרוב: "ארבע עזיבות ושיבה הביתה אחת" (לא בכיכובו של היו גרנט). שימרו על מוראל - שבת שלום אדיק א'.

לשכת ראש המועצה

12 ביוני 1995
י"ג בסיון התשנ"ה
קיבוצים-4

לכבוד

מזכירות הקיבוץ.

שלום רב,

הנדון: קבוצת הכדורסל הלאומית - הפועל גליל עליון.

לאור הדיבורים והרינונים על מצבה של הקבוצה והחלטת המליאה מיום ה- 26 למאי 1995 ולאור השמועות הבלתי מדויקות, מצאתי לנכון לכתוב מכתב אישי למזכירות שלכם.

המצב לאשורו הוא שמצבה הכלכלי של הקבוצה בכי רע, הקבוצה צברה חובות גדולים מאוד בעיקר לשלטונות המס. הקבוצה כבכל שנה עלתה על "שולחן הניתוחים" של המליאה ובאורח "מופלא" כבכל שנה חברי המליאה, שהם נציגי הקיבוצים (מכל קיבוץ וקיבוץ), מחליטים לתמוך ולסייע לקבוצה ולהעביר סיוע של למעלה מ- 1.5 מיליון ש"ח, מצב זה נמשך מס' שנים רב.

למעשה אין דרך אחרת בנושאים שהם שנויי מחלוקת, יש להכריע בהם בקיבוצים ובמליאה, שבהם יש נציג של כל קיבוץ וקיבוץ, ובודאי שאין להכריע הכרעות כאלה על ידי איש אחד ולא על ידי עובדי המועצה, אלא על ידי נציגי המליאה. מעניין לציין שפורום המזכירים, שאינו גוף פורמאלי של המועצה, גם הוא במשך שנים תומך בפעילות הקבוצה כמעט באופן מסורתי.

חשוב להסביר גם את מצבה הסטטוטורי של הקבוצה, זה חשוב, בעיקר בגלל שמרבית האנשים מערבבים בין המינהל של עמותת הכדורסל לבין המינהל הפורמאלי של המועצה. העמותה של הכדורסל כמו כל עמותה בארץ בנויה מהנהלה מצומצמת ומהנהלה רחבה. ההנהלה המצומצמת נבחרת על ידי ההנהלה הרחבה, ההנהלה הרחבה מיוצגת על ידי אנשי ציבור ונציג מכל קיבוץ, שם מתקבלות ההחלטות בכל נושא שקשור לקיום הקבוצה ולאופן ניהולה.

העמותה איננה מחלקה נוספת של המועצה, אלא גוף סטטוטורי עצמאי המבקש פעם בשנה סיוע מהמועצה (כמו עמותות אחרות לדוגמא: תל חי, אומנויות ועוד...), לכן גם היכולת לשליטה ולבקרה על עמותה זו מוגבלת וזאת למרות שגזבר המועצה הוא חבר הנהלת העמותה. כבכל שנה גם בשנה זו הוחלט במליאת המועצה להיענות לעמותת הכדורסל ולתת סיוע שנתי. בתום העונה של 1994/5 נמצאה עמותה זו במצב כלכלי רעוע למדי ומכיוון שהסכומים של החובות שנוצטברו כולל מס הכנסה הגיעו לסכום של למעלה מ- 8 מיליון ש"ח, נתבקשה מליאה דחופה שתדון במצבה של הקבוצה. בישיבה נתבקשה המליאה לדון בבקשת הקבוצה לסייע בכיסוי החוב המצטבר, וכן להקמת קבוצה זולה ובינונית ברמתה.

בפני המליאה עמדו שלוש חלופות אפשריות והן:

1. לא לקבל את בקשת הקבוצה ולתת לעמותה להסתדר עם החוב ועם הקמת הקבוצה לשנים 1995/6.
2. להביא את הדיון לקיבוצים.
3. לתת ערבות לחוב ובאופן מעשי להעביר סיוע (מוקטן), של המועצה שנה שנה עד לכיסוי החוב במשך כ- 6-7 שנים, באופן מעשי כמיליון עד מיליון מאתיים אלף ש"ח ובזה לסכם את הסיוע לקבוצה. הקמת הקבוצה ותפקודה ברמה נמוכה יהיה ענינה של העמותה בלבד.

איילת השחר
ברעם
גדות
גונן
דן
דפנה
הגושים
חולתה
יפתח
יראון
כפר בלום
כפר גלעדי
כפר הנשיא
כפר סאלד
להבות הבשן
מחניים
מלכיה
מנרה
מעין ברוך
משגב עם
נאות מרדכי
סאסא
עמיעד
עמיר
צבעון
קדרים
שדה נחמיה
שמיר
שניר

המשך →

111

לשכת ראש המועצה

← המטף

לכל הדעות זהו הרע במיעוטו כפי שהבינו במליאה. יש להבין שאנשי המועצה אינם חלק בהחלטה זו, אלא חברי המליאה עצמם הם שהחליטו (ומכיוון שהנושא כל כך שנוי במחלוקת ראש המועצה נמנע מלהצביע בהחלטה זו), לכן תמוה בעיני שישנם אנשים שבתום לב או שלא בתום לב משייכים את ההצעה ואת ההחלטה למועצה ולעובדיה. למעשה למי שצריך לבוא בטענות, במידה ויש כאלה, זה לנציגי הקיבוצים שהם הנציגים שלנו אשר אישרו את ההחלטה.

לסיכום, למרות שרוב הנציגים הצביעו בעד ההצעה, האומרת לתת ערבות לחוב, מותר וגם רצוי למי שאיננו מרוצה מההחלטה לערער באופן רשמי ואין שום ספק שערעור זה יובא לידי מיצוי. לא מתקבל על הדעת ואיננו הוגן להפיץ מכתבים שיש בהם חצאי אמיתות, המשייכים את העניין לגורמים הלא נכונים, כותבים דברים שאינם מדויקים ומזמינים גופים חיצוניים, שבלאו הכי אינם אוהבים את התנועה הקיבוצית, להשתתף ב"חגיגה" בין אם הדברים מדויקים או אינם מדויקים. כמו כל חברה קיבוצית המנהלת את עצמה, אסיפת הקיבוץ הוא הגוף העליון, והוא זה שקובע לטוב ולרע, ואם יש לחברים טענה על ההחלטות השיטה היא לערער, כך גם נכון לגבי כל החלטה המתקבלת במליאה המועצה.

אני מוכרח לאמר שהמועצה מתנהלת בצורה מאוד דמוקרטית ובנוהלים תקינים (ע"כ קיבלנו פרס הצטיינות מהמדינה על ניהול תקין, ורק מעטות המועצות אשר קיבלו תעודה ופרס כספי גבוה על הצטיינות בתחום הנ"ל), לכן כאב לי מאוד שמספר אנשים (אמנם קטן), "מלביש" עלי תיק שאיננו שלי. את קבוצת הכדורסל קיבלתי מן המוכן בהיכנסו לתפקיד ומצפים ממני שאחליט במקום נציגי הקיבוצים.

שנה שנה מתקיים דיון על קיומה של הקבוצה ועל גובה התמיכה, עומדות לפני המליאה אלטרנטיבות רבות במקום הקבוצה, שנה שנה ניתנת ההזדמנות לנציגי הקיבוצים לדון בישוניהם, ושנה שנה באופן דמוקרטי מאוד ותקין מחליטה המליאה ברוב קולות לקיים את הקבוצה ולתמוך בה. כמספר המתנגדים כך גם מספר התומכים, ואין ברירה בנושא כל כך שנוי במחלוקת רק נציגי הקיבוצים כולם (בתמיכת ישוניהם), הם המהווים את גוף המליאה והם אלה שצריכים וחיבים להחליט.

* מכיון שהנושא מאוד חשוב לס"כ החברים, אבקש להפיץ דף זה בעלון הקיבוץ וכל דרך אפשרית.

בברכה,
אהרון ולנסי
ראש המועצה

איילת השחר
ברעם
גדות
גונן
דן
דפנה
הגושים
חולתה
יפתח
יראון
כפר בלום
כפר גלעדי
כפר הנשיא
כפר סאלד
להבות הבשן
מחניים
מלכיה
מנרה
מעין ברוך
משגב עם
נאות מרדכי
סאסא
עמיעד
עמיר
צבעון
קדרים
שדה נחמיה
שמיר
שניר

שימו!

מחנות הבגדים -

להורים וילדים -

אני מבקשת שילדים עד כיתה ח' לא
יבואו לחנות בלי ליווי מבוגר.
פשוט אין לנו אפשרות לטפל בהם.
איתכם הסליחה -

ה ל ל ל ו י י

לשם שיכורי!

ברצוני להודות למרפאת-השיניים,
לרות ג' ולג'ק' - על הטיפול המסור
והנדיב ועל האכפתיות.

מקרב לב

אירית בן-חיים

נר

זכרון

כ"ד בסיון תשמ"א (1981) גב' אנוה מרקוסון

הסדר הקיבוצים - הענקים בעיני הדיוט

תכונה אישית שלי היא, שהעיסוק בכסף אינו מענין אותי. לא בגדול ולא בקטן. אני מעדיף להשאיר עיסוק זה בידי אנשים שכן מוצאים בו ענין, או זה אפילו מרתק אותם. אם רק מבחינה זו, הרי קבוץ הוא (היה) מקום מתאים לי ביותר. פינוק? אולי כן, אבל גם את הסנדלרות והאלקטרוניקה אני משאיר לאנשים המתמחים בהם, ודי לחכימא ברמיזא.

קטון בהבנת העניינים הרגשתי את עצמי גם במשך ישיבות רבות של מרכז התק"ם שדן במשך תקופה ארוכה בהסדר הראשון. שמעתי נאומים ארוכים ובדרך כלל מונוטוניים על הצורך להסכים למה שהציעו לנו. ההסברים היו מלווים בנימה של מסכנות, חוסר ברידה, האשמות עצמיות ובקיצור הורדת הפרופיל הקולקטיבי של התנועה הקיבוצית.

כל זה בהפרשי זמן קצרים למדי מאז הכרזנו על עצמנו כעל חברה לומדת וכזרם ביהדות ועוד כאלה ביטויים של התנשאות.

ראשי אינו בעניינים האלה, כאמור, אבל הרגשת בטן היתה. כלום דרך זו של התבטלות בפני הגביר, של שתדלנות מתרפסת בפני השלטון, היא הדרך היחידה? או העדיפה? כלום הצגה של חולשה ונחיתות יכולה להשיג תוצאות מבוקשות במשא ומתן?

היו התוצאות החיצוניות אשר היו, גם התוצאות הפנימיות לא אחרו לבוא. מהר, כמו אנשים מתוכינו, שהוכיחו שאם נאלצנו להתחנן בכל מקום שיעזרו לנו, סימן שנכשלנו, סימן שהשיטה הקיבוצית נכשלה, שאנחנו בטלנים ובינוניים! רחמנא ליצלן, שאינם מרוויחים את לחמם, שלא לדבר על שיכוני הפאר והנסיעות לחוץ לארץ. (בגין עוד אז עודד קינאת העם בנו כמיליונרים). רק טפטוף דק של דעות מנוגדות נשמע, שאם השיטה הצליחה ב-20-30 משקים, סימן שלא השיטה נכשלה אלא מוביליה במקומות האחרים. וגם, האם בכלל יתכן חוב כזה אדיר? כלום הנכשלים ביותר מבין הגזברים ורכזי המשק יכלו לטעות בצורה כה קולוסאלית? גם קראנו ש-60,000 כן שישים אלף עסקים במדינה נכנסו לקשיים פיננסיים. ואז שמענו שקיבוצים שניסו לבדוק את נתוני החוב או שניסו להביא בנק לבית-משפט, אולצו על ידי בכירי התנועות לחדול בטענה שזה מנוגד להסכמי ההסדר ועלול למוטט אותו כליל.

במישור של קיבוץ בודד נאמר לי שטעות מצד הבנק לא תהיה יותר גדולה מהמחיקה שהובטחה בהסדר שעלות הבדיקה והזמן שהיא תיקח תימנה באלפים. ואני שואל: מה עם המוראל שלנו? מה עם הופעתנו כשנורדים ולא-יוצלחים בכל המדינה? מה עם צדקתנו שתצא לאור העולם? אני קורא לנו, כפר-הנשיא, להצטרף למטה הקיבוצים שנוסד למטרות אלו. במצבנו הכלכלי והחברתי כעת, אין לנו מה להפסיד.

טומי

התנצלות -
המילים לשיר ששר מיקי נוי
בטכס חג הביכורים על ענף
צמחי מרפא לא חוברו על
ידו אלא ע"י אבי רוזנקרנס

הרהורים

איך צריכה להתנהל חברה בכל הנוגע לעשיית נכסים ולחלוקתם של המשאבים בין חבריה? הוגי דעות רבים התלבטו בשאלה: קרל מרקס, כשלושים שנה לאחר שכתב עם אנגלס את ספרו המפורסם "המניפסט הקומוניסטי" (The Communist Manifesto) ביטא את הרהוריו במאמר שכתב: "ביקורת של תוכנית גותה" (Critique of the Gotha Program) (1875). הוא הגיע למסקנה שאין אפשרות להגיע לקומוניזם ושוויון ללא צבירת עושר קודם, ולשם כך דגל בהשגת היעד בשני שלבים, בשלב הראשון: "מכל אחד על פי יכולתו לכל אחד על פי תפוקתו" (דיפרנציציה בשכר על פי שעות העבודה ותפקיד (לזה הוא קרא סוציאליזם). למרות אי-השוויון בכך, הוא ראה בזה הכרח כדי לצבור עושר ורק לאחר צבירתו בכמות מספקת אפשר יהיה להחיל את השלב השני: הקומוניזם האמיתי: ".....לכל אחד עפ"י צרכיו".

ג. דולס קבע את עקרונות "הצדק החלוקתי" או ("עקרון ההפרשיות") אומר שמתן תגמול מסויים לשכבה של בעלי משרות, שקבלו אותן לפי כשרונותיהם בלבד, יעלה את הרמה של כולם (כולל החלשים ביותר). ג.ס. מיל ניסח את עקרון התועלתנות: "מירב העושר למירב האנשים" שהוא הבסיס של הקפיטליזם הקלאסי. אם נבחון את זה, היחודיות של הקיבוץ נשמדת כי הוא עדיין לא הגיע לעקרון "התועלתנות" על פי ג.ס. מיל, אלא הוא מהווה סינתיזה של השניים.

הדיון שהתנהל באסיפה האחרונה על ההצעה של תשלום פנסיה דיפרנציאלית לעובדי המפעל, חסף את האבסורד בחיים שלנו בקיבוץ. ברור לכל שהדבר יביא לנו תועלת, ובגדול. הוסבר היטב ששינוי השיטה, כפי שהוצע, בשלב ראשון ישאיר יותר כסף בקופת הפנסיה לחברים שאינם עובדי מפעל וזה, כשלעצמו טוב. יתר על כן, הדבר נועד למשוך כוחות צעירים בחזרה למפעל על מנת שהכסף ישאר בקיבוץ. ולכך יש הגיון כלכלי עם הרבה השלכות חברתיות.

בעידן בו חברי הקיבוץ יכולים להנות מחופש בחירה בעבודה, כל העולם פתוח והמפעל חייב להתחרות על ליבם של חברים צעירים מול מקומות עבודה אחרים. כן שמענו עדות באסיפה מפיהם של חברי דור ההמשך, עובדים במפעל ובעלי תפקידים בכירים בו, שהפנסיה מהווה אחד הגורמים לשקול דעתם באשר לעתידם.

אם אומנם התאוריה של מרקס כבר לא עובדת לגבינו, ואם איננו רוצים להגיע לפרקטיקה הקפיטליסטית של "מירב העושר למירב האנשים" (והיתר לא מעניינים אף אחד), נראה לי שעלינו לאמץ את עקרונות "הצדק החלוקתי": לתגמל את אותם האנשים אשר במאמצייהם יגרמו לשיפור המצב של כולנו.

אריה וולפין

נ.ב. המקור לקטעים המתיחסים להוגי הדעות והשינוי בקיבוץ נלקחו מעבודת מ.א. שלי: "השינוי בקיבוץ בהיבט המוסרי". אשמח מאד למסור עותק לכל מי שמעוניין לקרוא אותה.

השוויון והפנסיה

משתומם אני על מה נזעקים כל מחזיקי נס השוויון, במיוחד כשמדובר רק בתוכנית לצבירת פנסיה לעתיד הרחוק. שכן, הבה ונבחן את האפשרויות:

א. החבר עוזב את הקיבוץ ויקבל בעתיד פנסיה מוגדלת. נכון,

אבל הוא הרי עזב את הקיבוץ, אז מה ענין שוויון לכאן?

ב. החבר נשאר בקיבוץ ולעת הגיעו לגיל פנסיה, יועברו התשלומים

המוגדלים לקיבוץ! ולא לחבר עצמו - השוויון ישמר רבותי.

ג. הקיבוץ יתפרק - מאוד לא הוגן ושוויוני מחד, ומאידך - לחברים

המבטחים הן במפעל והן במשק, תהיה פנסיה גדולה יותר מההסדר

הקיים כיום. מה רע? ומה נורא?

מצד שני רבותי המשווים, הפער האי שוויוני נוצר כבר: בין חברים העובדים

בבית - לבין חברים העובדים בחוץ, ומקבלים כבר עתה פנסיה מוגדלת (ואולי

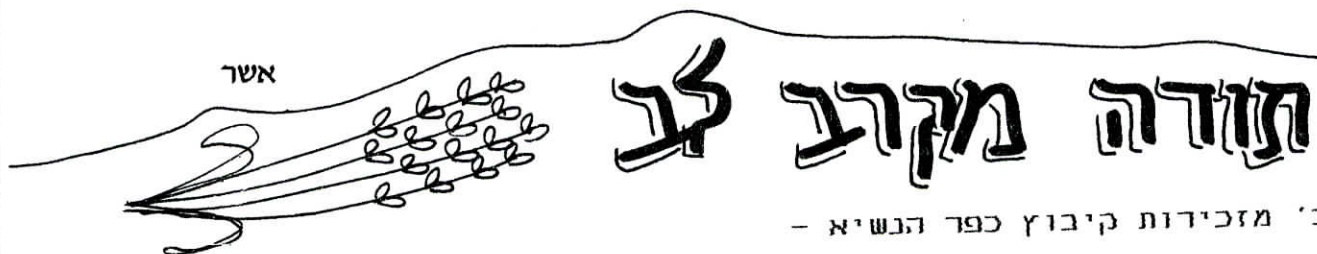
גם לעיתים שי לחג רחמנא ליצלן) ומדובר כעת ב-45 חברים.

ההסדר המוצע לחברים העובדים במפעל הוא בעצם תחילתו של תהליך, הבא לסגור

ולחשוות פערים המטרידים חברים החרדים לעתיד, ורוצים גם הם בטחון כלכלי.

ותקוותי ש-כהצעת קולין שהושמעה באסיפה, נתחיל במפעל וההמשך יהיה בשאר

הענפים.

כותב מכתב זה הוא אחיין של סם וולפסדורף ז"ל.

ברצוני לציין בתודה את הסידורים הנאים שנעשו ע"י כמה חברי קיבוצכם לשם

החזרת שרידיו של סם לאדמת כפר הנשיא, במיוחד אני רוצה לציין שמקום

הקבורה - ליד קברה של אשתו, דודתי, הנה סודר בצורה יפה, הודות לעבודתו

המסורה של איזק פוטש.

כמו כן, הטקס הצנוע שהתקיים לפני כשבועיים ב-25 למאי, ושאורגן ע"י בטי

דוארי, היה מאוד מרשים ומכובד. אני ומשפחתי מרגישים כעת רווחה גדולה,

שסידורים אלה נעשו והסתיימו בצורה כה מוצלחת.

כל זה היה בלתי אפשרי בלי הסכמתכם מלפני כמה חודשים לטמון את שרידיו של

סם וולפסדורף בבית העלמין שלכם. אני וכל משפחתי מביעים בזה את תודותינו

על מעשה גדול זה מצדכם.

יצחק דינור - ירושלים

13 ביולי 1995

57

מס'

בסיון התשנ"ה
8 ביוני 1995

סכום ישיבת המזכירות מס' 49

מיום 7.6.95

נוכחים: אורי א., מכאל, רחל א., שבי, צביה, נעה, אריק ל., שמחה, יונתן, תמר
נעדרו: דייב, רפי

אישור הדו"ח הקודם:

הדו"ח אושר, אך בעקבות הדו"ח סקרנו שני עניינים:

1. החלפת חברים במזכירות:

בשבוע שעבר קבלנו הודעה על התפטרותו של אילן מהמזכירות, בינתיים הודיע גם רענן, שבעקבות ריבוי המקרים בהם הוא נאלץ להעדר מהמזכירות, הוא החליט לפרוש.

המזכירות התייחסה לשאלת הבחירה של חברים חדשים: החלטת האסיפה היתה שמספר חברי המזכירות יהיה 13. אחד כך החלטנו להוסיף למזכירות את מרכז וו. חברה, כך שכרגע מספר חברי המזכירות הוא 14, אך ניתן גם לשנות, ולחזור למספר 13. היתה הצעה להכניס למזכירות את החבר הבא ברשימת הבחירה הקודמת, אולם ההצעה נדחתה, מכיוון שהחברים הבאים ברשימה קבלו מספר קולות קטן.

כמו כן דנו בשאלת העיתוי של הוספת חברים למזכירות, האם לעשות זאת עכשיו, או כאשר ייבחר המזכיר החדש. סוכם, ברוב דעות, לחכות עד לבחירת המזכיר החדש.

2. לקראת הדיון באסיפה על הפאב:

יש להוסיף להודעה את שמות האחראים לפאב (כולל חברים מבוגרים יותר) וכן לחזור ולהדגיש שבתום 3 חדשי נסיון יתקיים דיון והחלטה מחודשת.

סכום עבודת צוות דירות מתפנות (בהשתתפות אורי ג.):

כזכור, החליטה המזכירות בישיבה מס' 41 מיום 8.2.95 שדירות פנויות בכפר-הנשיא צריכות להיות כלי להגדלת ההכנסה של הקהילה. כמו כן קבעה המזכירות שיקום צוות שיציע הצעה או הצעות חלופיות לניצול דירות אלה. הצוות עבד על פי מנדט זה, וסיכום הצעותיו מובא כנספח לסיכום זה. המזכירות דנה בהמלצות ורשמה לפניה שיש לברר עם גורמים נוספים (הגיל הרך, מכבסה, חדר-האוכל וכו') לגבי ההשלכות האפשריות של הרחבת הלינה הכפרית במקום המוצע. כמו כן קובעת המזכירות שיש להקים מחדש בדחיפות את וועדת התכנון כדי שתהיה מעורבת בתכנון.

בסיכום: המזכירות קבלה את המלצות הצוות, והן תבאנה לאישור עקרוני באסיפה. (המועצה הכלכלית המליצה כבר לפני כמה חדשים על מהלך כזה, בתנאי שיהיה מקובל על גורמי החברה).

הרחבת הבית הסיעודי (בהשתתפות יעל ש. ורייצ'ל ג.):

כזכור, התפרסם ב"דברי הכפר" לפני שבוע דף מטעם וועדת הבית הסיעודי על הצורך ועל התנאים להרחבתו.

בדיון היתה הסכמה שעלינו לגשת לביצוע ההרחבה, על מנת שיהיה לנו פתרון נאות לאוכלוסייה שתלך ותגדל, הנזקקת לשירותי סיעוד. המענק של משרד הבריאות מגיע לכ-50% של עלות ההרחבה, והיא ניתנת לנו בשנת התקציב הזאת, כך שעלינו להתחיל לבנות עוד השנה, אם ברצוננו לממש מענק זה. יחד עם זאת עלינו להשיג כספים נוספים על מנת להשלים את הבניה ואת ההצטיידות, כספים שניתן לגייסם גם בשנת התקציב הבאה. חלק ניכר מהכספים האלה יבואו מתוך תקציב השקעות צרכניות.

החלפת מנהלת הגיל הרך (בהשתתפות מיכל ד., דנה א. וקטיה):

לקראת צאתה של תמר ק. התעורר הצורך למצוא לה מחליף. הנהלת הגיל הרך עברה תהליך מובנה של הגדרת התפקיד ושל חיפוש אדם מתאים למלא אותו. לאחר שלא

הצליחו למצוא אדם כזה (גם מתאים וגם מסכים), החליטה ההנהלה לפנות למכרז פנימי וחיצוני לתפקיד. בישיבה דחופה של ההנהלה הרחבה הוחלט שאין להנהלת הגיל הדרג סמכות בלעדית להוציא את התפקיד למכרז חיצוני ולהכניס שכיר/ה לתפקיד, ולכן הובא הנושא למזכירות. סוכם: להביא את הנושא לוועדת כח אדם מתוך מגמה למצוא מרכז/ת חבר/ה, ולשוב לדון בנושא במזכירות בשבוע הבא.

סכמה: תמר

ז' בסיון התשנ"ה
5 ביוני 1995

סכום ישיבת צוות "דירות מתפנות"

שהתקיימה ביום 2.6.95

בהשתתפות: איתן ג., קרול ב., אורי ג., אשר א., תמר וו.

כזכור מינתה המזכירות צוות שיגבש המלצות לניצול הדירות המתפנות לצורך הגדלת ההכנסות של הקהילה. הצוות נפגש פעמיים, ובין שתי פגישותיו התקיימו עוד פגישות בהרכבים קטנים יותר עם גורמים רלוונטיים.

הדירות שנלקחו בחשבון הן הדירות שנותרו לאחר כל המכרזים שהתנהלו, תוך שמירת דירות לקליטה עתידית.

נדונו כמה אפשרויות לשימוש בדירות (כולל קליטת כתת נעל"ה, דיור מוגן לאוכלוסיות מיוחדות וכו'), לבסוף האופציות המומלצות ע"י הצוות הן:
א. הגדלת הלינה הכפרית.
ב. השכרה לתושבים.

הגדלת הלינה הכפרית:

מדובר בתוספת של 16 חדרים. המיקום: בתי הקיבוץ המאוחד. בשלב הראשון מדובר על 4 בתים (הקרובים לשביל העובר מחדר האוכל לבריכה). בשלב השני מדובר על עוד 3 בתים, שיבואו במקום החדרים במלונן הקיים, וכתוצאה מכך ניתן יהיה לרכז את הלינה הכפרית במקום אחד. מגורים חליפיים לחיילים ולבנים: 5-6 בתים "הולנדיים" (על פי הצורך), ועוד 7 דירות של 2 חדרים ("פינק פלואיד" והבית הסמוך לו). הצעה זו משפרת את תנאיהם של הבנים, ואינה כרוכה בהזזת הנעורים ממקומם. יתרון נוסף להצעה זו הוא ש-4 בתים (כולל "הבית השרוף") יעברו שיפוץ, ומאוחר יותר 3 בתים נוספים, ובכך אנו שומרים על ערך הרכוש שלנו.

השכרה:

היום מושכרות 7 דירות לתושבים. נותרו עוד 4 דירות להשכרה או לקליטה (מעבר למשפחות הבנים שאנו יודעים עליהן כבר היום).

הסכום הזה יובא למזכירות, אשר תגבש את המלצותיה לאסיפה.

סכמה: תמר

ישיבת ו. חברה

31/5/95

נוכחים: אריק ל', רפי, ג'קי, אלזה, אשר, דיאן, דודיק, אלק.
חסרים: דורית ח', רענן.

נושאים לדיון

* הועדה מברכת את אלק על הצטרפותו לוועדה ומאחלת לו קדנציה פורייה בתרומה. כמו כן
אנו נפרדים מרענן שסיים את תפקידו ומוודים לו על תרומתו בוועדת חברה. רענן ימשיך
לרכז את קרן חשמל לעת עתה.

1. אישור הדו"ח הקודם - אושר.

2. נוהל ישיבות

- א. יקבע זמן מעורך לדיון בסעיף.
- ב. במידה שיש מוזמן הוא יקבל זכות דיבור ראשונה.
- ג. לכל אחד מחברי הועדה יינתן זכות דיבור אחת.
- ד. בתום הסיבוב הראשון ובמידה ונותר זמן דיון, תינתן אפשרות נוספת לדיבור.
- ה. בתום הזמן תתקיים הצבעה על הסעיף.
- ו. במידה ויש דרישה של אחד החברים להאריך את הדיון תתקיים הצבעה. הצבעה שתתקבל
תאריך את הדיון והצבעה שתדחה תוביל ישר להצבעה.

3. מכרז דירות

דירה	דייר נוכחי	דייר חדש	הערות
דירה 1	רמה ושלומי	אין פונים	כרגע הדירה פנויה
דירה 2	רבקה וביט	מקס וגילה מדר	

4. עלות מעבר לבית חדש (הדיון נדחה לישיבה הבאה)

5. ביקור בנים/הורים מנקרים (מוזמנת: רג'י)

רג'י הציגה את הצורך לדיון בנים, הורים ושאר משפחה מקרבה ראשונה במשך כל
השנה, אך בייחוד בחודשי הקיץ. הועדה קיבלה את הדרישה ומברכת את רג'י על
היוזמה. הדיון התמקד בעיקר ברמה הניהולית של הדירות, נוהל רישום וסדרי
עדיפויות לשימוש בדירות עקב המחסור בחודשי הקיץ.
הוחלט: להקצות שתי דירות עם שני חדרים לטובת העניין. הזכות לשימוש בדירות יהיו
משפחות חברים מקרבה ראשונה של שתי נפשות או יותר. במידה והדירות פנויות ניתן
לאכלס בן בני משפחה מקרבה ראשונה יחידים ואז בני משפחה מקרבה שנייה.
תקופת השהיה בדירה תהיה משבועיים ועד חודש. לאחר חודש יוכל הדייר להישאר בדירה
רק אם אין פניות אחרות.
* בנוגע למשפחות שבשנת חופש ורוצות לנצל את השירות נ"ל דודיק יציג הצעה בישיבה
הבאה.

.../.

.../.

6. הרחבת דירות

דיון עקרוני: איזה דירות כלולות במסלול ההרחבות הנוכחי, מה הוא סדר העדיפויות, הצבת הקבוצות השונות שכלולות בתכנית ההרחבה למסלולים מוגדרים.

מה נכלל במסגרת הרחבה של הדירה, האם להרחיב אותה כך שתוגדר מחדש כדירת קבע?

דיון מעשי: לאור הדיון הקודם והמסגרת התקציבית שניתנה ע"י מרכז המשק יש להחליט על הרחבת שמית ולפי סדר עדיפויות.

- * **הוחלט:** ההרחבה תכלול שיפוץ של הדירה כך שתוגדר כדירת קבע.
- * נקבעו שלושה מסלולים: ותיקים, גיל ביניים ומשפחות צעירות.
- * חלוקת מכסת הדירות להרחבה נדחתה לישיבה הבאה.
- * אלק ואשר יביאו תכנית הרחבה ושיפוץ כולל הערכת עלות.

7. שונות:

* **ועדת גיל המבוגר (דודיק)**

דודיק הביא סקירה על הנעשה בוועדה הנ"ל, עיקר הנושאים היו:

1. הרגשת החברים המבוגרים שמערכת השירותים במתכונתה הנוכחית איננה עונה על צרכי החברים לא נותנת שירות ברמה סבירה.

2. תכנית אב חברתית לקיבוץ שתכלול בתוכה גם היבט תעסוקתי.

3. השלכות ההפרטה על שכבת הותיקים.

דיווח מפורט יותר יופץ ע"י הוועדה הנ"ל.

* **מחאה על מכתבו של דוד אלמך לחברה (אשר)**

לאחר דיון בפרסום של דוד הוועדה החליטה לפרסם את ההודעה הבאה:

"ו. חברה דוחה את מכתבו של דוד אלמך הלוקה באי דיוקים וסילוף העובדות, ואת ניסיונותיו להטיל דופי בה ובצורת עבודתה. חברי הוועדה מציעים שבעתיד יטיב לעשות עם ינהג ביתר הגינות וכבוד."

* **דירת דוריס (רפי)**

בעקבות פניה של מספר חברים ומוסדות על השימוש העתידי בדירת דוריס, הוחלט להקפיא את החלטת הוועדה ולחזור לדון בה בישיבה הבאה.

* ו. חברה רשמה לפניה את בקשתה של ו. קליטה להקצבת דירה בסדר גודל של דירת קבע, עבור משפחת מרים ואמנון המאירי - לתחילת שנת 1996.

8. לישיבה הבאה

הצעה של דודיק לדיון של משפחות בשנת חופש המבקרות.

המשך דיון על הרחבות.

חידוש דיון על בית דוריס.

רשם: רפי

PARENTS PAGE

PARENTS PAGE

The following letter was received in the kibbutz this week - I think it's rather sweet:

"Dear Sir, Having seen your kibbutz on T.V. yesterday - it brought to mind my stay during 1958-59. Obviously you have made great strides since then! Your white rapids boats, your lovely dining room. The forge, the tractors, the children's houses are nowhere to be seen....I thought you manufactured 'dinky' toys. I myself had a spell in the laundry and picking grapes, apples and cutting sorghum and corn on the cob. I have memories of a screen preventing flies entering the dining room....the wooden huts not bereft of bugs, and the peep-holes in the communal shower room. ..The films and dancing on Friday nights.

Best wishes for a prosperous Future on the beautiful Golan Heights".

(Mrs.) H. Labelter

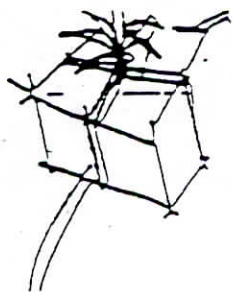
Well, the lady's knowledge of geography is a bit shaky, but her letter does prove that our stories about the past are at least partly true!

- * And now, for the news: The Hall has been closed for repairs, chiefly in order to fill in the 'hole' between the stage and the auditorium with extra seats. This will enable us to get a greater variety of shows and artists, some of whom absolutely refused to appear in front of a gap. The District Council will bring shows, and we shall be able to hire out the hall for congresses and meetings. Work is scheduled to be finished before the Bar-Mitzvah on the 15th July.
- * Did you see the opening of the "Ha-po'el" Games on the telly? We actually have two representatives there: Or Oren in light athletics (mainly long-jump and running) and Nimrod Palma in swimming. If we have anything further to report, you will hear about it.
- * Did you recognise the handsome young fellow with the blond locks visiting us this week? After looking twice I realised it was Andrew Simmons, who came from England for a short stay. Shmuelik Epstein and his young wife are also here on a visit (from Columbus, Ohio). Lovely to see everybody - what a shame flights are so expensive.
- * Karen Amar won first prize in a poster competition on the subject of drug abuse held in the northern sector of the country. Well done!
- * We have a new "ekonom" (food-organiser) - Norman Barak. He is already learning the ropes from Shim'on, who held the job for many years, and is now moving on to other work. Good luck to both of them.
If the weather-man is right, it should be cooler by the time you read this. SHABBAT SHALOM, I N G E

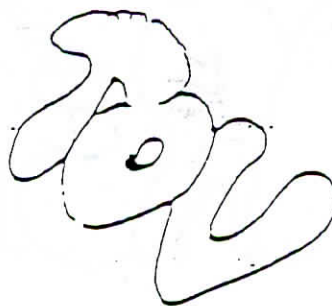
JAHREZEIT

24 SIVAN 1981 Mrs. EVE MARCUSON

MAZAL

OHAPPY BIRTHDAY

((((((((((((((((

18.6 GABBY OREN
SHONI WALLACH

19.6 DAR COLLINS

20.6 ANGY KUNIGIS
NADAV SELA

21.6 RHODA GOLDMAN
ORA LEIBOWITZ (BEN-ZVI)
YORAM MASER

22.6 OREN MENDZIGURSKI
LYDIA BEN-NATAN
ORLY HAMEIRI (GRANDDAUGHTER)

23.6 ADAM MADER

24.6 RUTH NEY

HAPPY ANIVERSARY

((((((((((((((((

21.6 MA'AYAN & DUDU PALMA

22.6 PNINA & URI GOLAN
NURIT & GABY OREN
HELYN & ED TALBERG
TAMAR & ELAN HAMEIRI

TONIGHT at 21.15 in the Chadar Ochel -
THE YEARLY 70TH BIRTHDAY PARTY
(Songs and nostalgia and the rest....)

ON MONDAY, 19.6. at 17.30 in the Moadon - the end-of-term
CONCERT of our young musicians.
Parants, grandparents, great-grandparents and
the general public are cordially invited
to come and encourage them.

